

STEČAJNI UPRAVITELJ
LORIS RAK

Zagrebačka 18, 51000 Rijeka; tel: +385959146409; fax: +38551493307; e-mail: loris.rak@optinet.hr

---

U Rijeci, 25. listopada 2021. godine

TRGOVAČKOM SUDU U RIJECI

Na posl. broj: **14 St-118/200**

STEČAJNI DUŽNIK: **STEČAJNA MASA IZA ADRIA ARX d.o.o. u stečaju**, OIB: 38202598245, Rijeka (Grad Rijeka), Zagrebačka 18, koju zastupa stečajni upravitelj Loris Rak iz Rijeke, Zagrebačka 18

**PRIJEDLOG
ZA SAZIVANJE SKUPŠTINE VJEROVNICA**

Odredbom članak 230. Stečajnog zakona („Narodne novine“ br. 71/15, 104/17) propisano je da je stečajni upravitelj dužan dobiti suglasnost odbora vjerovnika za pravne radnje koje su od posebne važnosti za stečajni postupak. Ako odbor vjerovnika nije osnovan, suglasnost daje skupština vjerovnika.

Stečajni upravitelj namjerava poduzeti radnje pokretanja parnice znatne vrijednosti predmeta spora te izdati odvjetniku punomoć za zastupanje Stečajnog dužnika u tom sudskom postupku.

Stoga kako navedene radnje predstavljaju radnje za koje je potrebna suglasnost, a u ovom postupku nije osnovan odbor vjerovnika, na temelju članka 104. Stečajnog zakona („Narodne novine“ br. 71/15, 104/17) stečajni upravitelj podnosi prijedlog za sazivanje Skupštine vjerovnika Stečajnog dužnika.

Predlaže se sljedeći

DNEVNI RED

- 1. Prijedlog odluke o davanju suglasnosti stečajnom upravitelju za preuzimanje parnice posl. broj P-111/2017 te povjeravanje punomoći odvjetniku***
- 2. Prijedlog odluke o davanju suglasnosti stečajnom upravitelju za preuzimanje parnice koja se vodi pred Trgovačkim sudom u Rijeci pod posl. broj P-111/2017 te povjeravanje punomoći odvjetniku***

Skupštini vjerovnika stečajni upravitelj predlaže donošenje odluka kako je navedeno u nastavku.

Prijedlozi odluka

Ad 1) Odredbom članak 230. Stečajnog zakona („Narodne novine“ br. 71/15, 104/17) propisano je da je stečajni upravitelj dužan dobiti suglasnost skupštine vjerovnika (kada odbor vjerovnika nije osnovan) za pravne radnje koje su od posebne važnosti za stečajni postupak, među kojima i ako namjerava preuzeti parnica znatne vrijednosti predmeta spora, odnosno ako se preuzimanje takve parnice namjerava odbiti.

Na sjednici Skupštine vjerovnika Stečajnog dužnika održane 22. rujna 2021. godine, stečajni vjerovnici usuglasili su se da prije donošenja odluke o preuzimanju parnice koja se pred Trgovačkim sudom u Rijeci vodi pod posl. brojem P-111/2017 stečajni upravitelj dade svoje mišljenje o izglednosti uspjeha u sporu.

U smislu navedenog stečajni upravitelj iznosi svoje mišljenje kao u nastavku.

Kratki opis postupka pred Trgovačkim sudom u Rijeci, posl. broj P-111/2017

Pred Trgovačkim sudom u Rijeci vodi se parnični postupka pod posl. brojem P-111/2017 u povodu podnesene tužbe Stečajnog dužnika protiv tuženika ERSTE&STEIERMARKISCHE BANK d.d., OIB: 23057039320, Rijeka, Jadranski trg 3a (*dalje u tekstu: Tuženik*).

Stečajni dužnik podnio je tužbu radi isplate 18.019.847,45 kuna po osnovi naknade štete za koju tvrdi da ju je pretrpio uslijed Tuženikove protupravne radnje.

U bitnome, Stečajni dužnik u tužbi tvrdi da je ugovorom od 22. lipnja 2006. godine osnovano ortaštvo fizičkih osoba Mirsada Omerovića i Samira Omerovića, te društava BAŠČANKA d.o.o. i Stečajni dužnik (*ranije ADRIA ARX d.o.o.*), s ciljem poduzimanja zajedničkog pothvata izgradnje građevine stambene namjene, njene prodaje na tržištu i podjele dobiti među ortacima.

U navedenom poslovnom odnosu Stečajni dužnik bio je izvođač radova za investitora i naručitelja BAŠČANKA d.o.o. na temelju ugovora o građenju nazvanog Ugovor o izvođenju radova br. 01-08/2006 od 30. kolovoza 2006. godine.

Investitor i naručitelj radova BAŠČANKA d.o.o. radi financiranja građevinskih radova sklopila je s Tuženikom tri ugovora o okvirnom iznosu zaduženja: ES-717/06-1 od 18. kolovoza 2006. godine; ES 1213/071 od 14. prosinca 2007. godine; te ES 1080/08-1 od 14. studenoga 2008. godine.

Stečajni dužnik tvrdi u tužbi da je na temelju prethodno navedenih ugovora o okvirnom iznosu zaduženja Tuženik s investitorom BAŠČANKA d.o.o. sklapao posebne ugovore o kreditu na temelju kojih se obvezao sredstva koja je investitoru stavljao na raspolaganje plaćati izravno Stečajnom dužniku kao izvođaču, sve na temelju ovjerenih privremenih situacija koje je Stečajni dužnik ispostavljao u skladu s propisima o građenju.

Stečajni dužnik nastavlja da je Tuženik po prva dva ugovora o okvirnom iznosu zaduženja (*pretpostavlja se po ES-717/06-1 od 18. kolovoza 2006. godine; ES 1213/071 od 14. prosinca 2007. godine*) ispunio svoje ugovorne obveze prema korisniku kredita i investitoru BAŠČANKA d.o.o., dok je izostalo ispunjenje njegove obveze po trećem ugovoru o okvirnom iznosu zaduženja (*ES 1080/08-1 od 14. studenoga 2008. godine*) te da do podnošenja tužbe Tuženik s investitorom nije sklopio poseban ugovor o kreditu., što je uzrokovalo nemogućnost investitora BAŠČANKA d.o.o. da Stečajnom dužnik plati cijenu radova po privremenoj situaciji br. 102/2007 u iznosu od 2.765.668,45 kuna te 2. dopunski troškovnik izvršenih VTR radova u iznosu od 4.878.360,38 kuna.

Stečajni dužnik je u tužbi postavio tužbeni zahtjev koji ističe štetu u vidu sprječavanja povećanja njegove imovine (izmakle dobiti) za cijenu izvedenih radova, a u opseg štete obuhvaća i obračunatu zakonsku zateznu kamatu.

Tuženik je osporio osnovanost tužbenog zahtjeva po više osnova.

U svom odgovoru na tužbu Tuženik je prigovorio nedostatku aktivne legitimacije Stečajnog dužnika i zastari njegove tražbine.

Tuženik je nadalje osporio obvezu plaćanja po „dopunskim troškovnicima“, osporio je opseg izvedenih radova uslijed neovjerene situacije od strane građevinskog nadzora, kao i njegovu obvezu da financira te radove jer nisu obuhvaćeni ugovorima o okvirnom iznosu zaduženja. Nadalje, Tuženik je osporio osnovanost tražbine iz 2. dopunskog troškovnika tvrdeći da su ti radovi već iskazani u 13. privremenoj situaciji na temelju koje je Tuženik već izvršio plaćanje. Tuženik je osporio i postojanje tražbine Stečajnog dužnika prema njemu na temelju njegove izjave da će se namiriti neposredno od investitora BAŠČANKA d.o.o. kompenzacijom međusobnih potraživanja.

Tuženik je osporio i visinu štete jer da neplaćeni radovi cjenovno prelaze okvirni iznos zaduženja iz Ugovora ES 1080/08-1 od 14. studenoga 2008. godine koji je definiran u iznosu od 1.159.000,00 kuna.

Tuženik je osporio o zakonitost obračunatih i glavničnih zakonskih zateznih kamata.

Parnični postupak je trenutno u prekidu na temelju rješenja Trgovačkog suda u Rijeci, posl. broj 5 P-111/2017-6 od 24. siječnja 2018. godine.

Mišljenje stečajnog upravitelja o ishodu spora

Pravna osnova postavljenog kondemnatornog zahtjeva za isplatom koji je istaknut u tužbenom zahtjevu u ovom parničnom postupku jest naknada štete.

Odgovornost za naknadu štete nastaje u slučaju povrede ugovorne obveze (ugovorna odgovornost za štetu) ili nastupanjem pretpostavki za koje zakon kojim se uređuju obvezni odnose veže nastanak izvanugovornog obveznog odnosa između oštećenika i štetnika, odnosno građanskim deliktom (izvanugovorna odgovornost za štetu).

Iz činjeničnog opisa u tužbi, u dijelu koji Tuženik ne osporava, ne proizlazi da bi opisana štetna radnja Tuženika predstavljala građanski delikt (*Tuženik nije počinio radnju povredom pozitivnog propisa*), što po mišljenju stečajnog upravitelja isključuje Tužnikovu izvanugovornu odgovornost za štetu. Stoga je pravnu osnovu za isticanje tužbenog zahtjeva trebalo tražiti u ugovornoj odgovornosti za štetu.

Problem dokazivanja osnovanosti tužbenog zahtjeva po osnovi ugovorne odgovornosti za štetu u konkretnoj pravnoj stvari leži u činjenici da Stečajni dužnik i Tuženik nisu bili u neposrednom ugovornom odnosu glede kojeg se u tužbi tvrdi da je Tuženik povrijedio ugovornu obvezu. Tuženik je ugovornu obvezu preuzeo isključivo u odnosu na investitora BARČANKA d.o.o. pa povreda te obveze, ako je počinjena, može uzrokovati štetu samo vjerovniku.

Naime, jedna od osnovnih razlika između ugovorne i izvanugovorne odgovornosti za štetu jest da oštećenik kod ugovorne odgovornosti može biti u pravilu samo vjerovnik. U tom smislu Stečajni dužnik bi u dokaznom postupku trebao dokazati da je neovisno o tome što s Tuženikom nije sklopio ikakav ugovor, da postoji dužničko vjerovnički odnose među njima.

Stečajni upravitelj, međutim, ne nalazi da bi se iz dosad izvedenih dokaza mogao izvući zaključak o postojanju neposrednog dužničko-vjerovničkog odnosa između Stečajnog dužnika i Tuženik. Iz izvedenih dokaza proizlazi eventualna odgovornost investitora BAŠČANKA d.o.o. prema Stečajnom dužniku kao izvođaču za neplaćene radove, no takva obveza ne nalazi se kod Tuženika.

Stečajni upravitelj je mišljenja da ako je Tuženik povrijedio svoju obvezu iz ugovora o okvirnom iznosu zaduženja, odgovornost za štetu koja bi iz te povrede proizišla mogla bi nastati isključivo kod investitora BAŠĆANKA d.o.o.

Stoga se zaključuje da postoji argumenti za prihvaćanje istaknutog prigovora nedostatka aktivne legitimacije.

Iznimno, otklanjanje prigovora nedostatka aktivne legitimacije moguće je argumentacijom koju iznosi punomoćnik Alen Ivković, odvjetnik u Rijeci, da je Stečajni dužnik zajedno s BAŠĆANKA d.d. te osobama Mirsad Omerovića i Samir Omerovića činio ortaštvu u kojem je BAŠĆANSKA d.d. stupajući u obvezni odnos s Bankom zapravo postupala kao poslovođa ortaštva, a ne isključivo u svoje ime i za svoj račun. U tom slučaju, moguće je argumentirati nastanak obveznog odnosa neposredno između Stečajnog dužnika i Banke, u kojem bi zbog eventualne povrede ugovorne obveze mogao proizići i obvezni odnos odgovornosti za štetu. Trenutno ti dokazi nisu priloženi tužbi (prema stanju u sustavu e-Komunikacija), ali moguće je iste dostaviti do zaključenja pripremnog ročišta.

U odnosu na zastaru, napominje se da prema članku 215. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18) zastara počinje teći prvog dana poslije dana kad je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze, ako zakonom za pojedine slučajeve nije što drugo propisano. Odredbom članka 230. istoga zakona propisano je da tražbina naknade štete nastale povredom ugovorne obveze zastarijeva za vrijeme određeno za zastaru te obveze.

Budući da obveze iz ugovora o građenju, kao i ugovora o kreditu zastarijevaju u roku od pet godina, stečajni upravitelj smatra da bi sud mogao prihvatiti kao osnovan istaknuti prigovor zastare.

S druge strane, tužitelj je na pripremnom ročištu održanom dana 4. svibnja 2017. godine izjavio da je prijavom potraživanja u stečajnom postupku zastara prekinuta.

Stečajni upravitelj drži i da bi sud mogao prihvatiti Tuženikovu argumentaciju da uopće nije povrijedio ugovornu obvezu. Iz odredbe članak 2. Ugovora ES 1080/08-1 od 14. studenoga 2008. godine jasno proizlazi da je ugovoreno Tuženikovo pravo odbiti prijedlog investitora BARĆANKA d.o.o. za sklapanje posebnih ugovora o kreditu sukladno uvjetima njihove poslovne politike. Stečajni upravitelj mišljenja je da u dosadašnjem tijeku postupka nije dokazano, a ubuduće bi bilo i teško dokazati, da je sadržaj Tuženikove poslovne politike bo takav da on nije imao opravdanog razloga odbiti prijedlog za sklapanje posebnog ugovora o kreditu. Valja imati na umu da je teret dokaza na tome upravo na Stečajnom dužniku kao tužitelju u postupku.

U odnosu na osporavanje vrsta i količina izvedenih radova koji su ostali neplaćeni, napominje se da u spisu ne postoji ikakva dokumentacija o tome (građevinske knjige, građevinski dnevници) koje bi stečajni upravitelj mogao analizirati.

Iz svega navedenog, mišljenje je stečajnog upravitelja da prema postojećem stanju spisa nije izvjesno niti vjerojatno da bi ishod parničnog postupka bio pozitivan za Stečajnog dužnika.

Stečajni upravitelj predlaže Skupštini vjerovnika sljedeću

ODLUKU

Daje se suglasnost stečajnom upravitelju za ne preuzimanje parničnog postupka koji se pred Trgovačkim sudom u Rijeci vodi po tužbi Stečajnog dužnika protiv ERSTE&STEIERMARKISCHE BANK d.d., OIB: 23057039320, Rijeka, Jadranski trg 3a,

pod poslovnim brojem P-111/2007 te se ovlašćuje stečajni upravitelj na povlačenje tužbe

Ako Skupština vjerovnika ne prihvati predloženu odluku stečajnog upravitelja, a cijeneći da se radi o jedinoj potencijalnoj imovini stečajne mase, stečajni upravitelj obavještava sud da u smislu svoje obveze iz članka 92. stavka 4. i članka 157. Stečajnog zakona („Narodne novine“ br. 71/15, 104/17) može preuzeti parnicu sam na temelju obvezne upute suda u smislu članka 76. stavka 1. točke 3. i članka 92. stavak 2. Stečajnog zakona („Narodne novine“ br. 71/15, 104/17).

Pri tome, važnu ulogu imaju i dokazi koje bi stečajni vjerovnik Alen Ivković mogao u međuvremenu dostaviti stečajnom upravitelju i u stečajni spis.

AD 2) Odredbom članak 230. Stečajnog zakona („Narodne novine“ br. 71/15, 104/17) propisano je da je stečajni upravitelj dužan dobiti suglasnost skupštine vjerovnika (kada odbor vjerovnika nije osnovan) za pravne radnje koje su od posebne važnosti za stečajni postupak, među kojima i ako namjerava preuzeti parnica znatne vrijednosti predmeta spora, odnosno ako se preuzimanje takve parnice namjerava odbiti.

Na sjednici Skupštine vjerovnika Stečajnog dužnika održane 22. rujna 2021. godine, stečajni vjerovnici usuglasili su se da prije donošenja odluke o preuzimanju parnice koja se pred Trgovačkim sudom u Rijeci vodi pod posl. brojem P-111/2017 stečajni upravitelj dade svoje mišljenje o izglednosti uspjeha u sporu.

U smislu navedenog stečajni upravitelj iznosi svoje mišljenje kao u nastavku.

Pred Trgovačkim sudom u Rijeci vodi se parnični postupak pod posl. brojem P-19/2021 u povodu podnesene tužbe SAMIRA OMEROVIĆA, OIB: 07738986394, Rijeka, Vere Bratonje 23 (*dalje u tekstu: Tužitelj*) protiv Stečajnog dužnika radi utvrđivanja osnovanosti osporene tražbine u iznosu od 280.470,76 kuna kao tražbine prvog višeg isplatnog reda.

Raniji stečajni upravitelj Stečajnog dužnika osporio je osnovanost tužbenog zahtjeva, a sud je odredio pripremno ročište 11. studenoga 2021. godine.

Iz stanja spisa te dokumentacije koju je primio od ranijeg stečajnog upravitelja Zdravka Ružića, stečajni upravitelj ne nalazi da bi ikoja tvrdnje iz tužbe bila potkrijepljena dokazima, poglavito potvrda o priznanju duga za neisplaćenu plaću kao dokaz o prekidu tijeka zastare.

Bez navedenih isprava, stečajni upravitelj ne može zaključiti o osnovanosti tužbenog zahtjeva poglavito s obzirom na mogući prigovor zastare koji se može istaknuti. Stoga bi nastavak parnice s osporavanjem tužbenog zahtjeva bio u cijelosti osnovan.

Međutim, u kontekstu odluke AD 1) stečajni upravitelj ne smatra ekonomski svrsishodnim ustrajati u vođenju ove parnice. To stoga što ako Skupština vjerovnika prihvati prijedlog odluke AD 1) stečajna masa neće imati dostatna sredstva za namirenje niti obveza stečajne mase, a posljedično niti za namirenje vjerovnika. U tom slučaju opseg i visina utvrđenih tražbina je irelevantna jer neće doći do namirenja.

U slučaju da Skupština vjerovnika ne prihvati predloženu odluku AD 1), a sud izda obveznu uputu o nastavku parnice, a Stečajni dužnik uspije u parnici, izgledno je da bi došlo do pribavljanja sredstava za namirenje svih tražbina te bi preostala sredstva za isplatu članu društva.

Budući da je stečajni vjerovnik ujedno i član društva, radilo bi se o namirenju iste osobe pa u tom slučaju opseg i visina utvrđenih tražbina je irelevantna jer će doći do njegova namirenja.

Stečajni upravitelj predlaže Skupštini vjerovnika sljedeću

ODLUKU

- 1. Daje se suglasnost stečajnom upravitelju za priznanje tužbenog zahtjeva SAMIRA OMEROVIĆA, OIB: 07738986394, Rijeka, Vere Bratonje 23, utvrđivanja osnovanosti osporene tražbine u iznosu od 280.470,76 kuna kao tražbine prvog višeg isplatnog reda, koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Rijeci pod posl. brojem P-19/2021, uz uvjet da se tužitelj odrekne troškova postupka.***

STEČAJNA MASA IZA ADRIA ARX d.o.o. u stečaju

Loris Rak, stečajni upravitelj